

PROJECT LEERPROBLEMEN EN LEAP

Project Scholen LEAP (PS:LEAP!) is een initiatief waarin de krachten van 7 kinesiologyen zijn gebundeld. Ze gaan samen naar scholen en geven in een grote ruimte van de desbetreffende school ongeveer 4 sessies aan kinderen. Het doel is ze te ondersteunen en te balanceren ter verbetering van hun leerproblemen via de methode LEAP (leerbevorderend acupressuur programma). Tot nu toe zijn er twee projecten van een jaar geweest bij twee verschillende scholen, in Hedel en in Pijnacker.

De kinesiologyen verzamelen zich uit alle windstreken en installeren hun testtafels in een grote ruimte van de school. Volgens schema wordt er 3 maal een sessie van drie kwartier tot een uur gegeven; de kinderen kozen bij een korte kennismakingssessie die hieraan vooraf ging de therapeut uit. Een remedial teacher die tevens kinesiology is, Elles Steenvoort, doet de diverse testen of set ups met de kinderen. Zij zorgt voor een soort meetpunt vooraf en achteraf, zodat we aan het einde van het project een beeld kunnen krijgen of, wanneer en hoe er vooruitgang geboekt is.

Dit initiatief is een prachtige en inspirerende manier om de krachten te bundelen! Ons Team PS:LEAP! bestaat uit: Ingrid van Niekerk, Iris Jongmans, Sylvia Arends, Irene Hin, Proneta Pronk, Merel Asbeek Brusse (tot 2011), Elles Steenvoort, Astrid Verbeek, Heleen Snoek en Miranda Suiker.

Het begon in 2009, kreeg een vervolg in 2010 en momenteel zijn we in afwachting van een nieuw project! Lees verder over hoe het in zijn werk gaat...

Achtergrondinformatie

Eén op de vijftien kinderen in het basisonderwijs heeft te maken met leerproblemen. Dit kan alle aspecten van het leren en leven beïnvloeden. De meest opvallende (leer)problemen zijn: problemen met spelling, rekenen, lezen, automatiseren, concentratiestoornissen en hyperactiviteit.

Kinesiology kan helpen om stress ten aanzien van leren te verminderen en hiermee de schoolprestaties verbeteren.

Na jaren lange ervaring met de inzet van kinesiology bij leerproblemen, kan gesteld worden dat de resultaten goed zijn. Het leesniveau gaat omhoog, rekenen gaat beter, de taal verbetert, faalangst vermindert. Het kind krijgt weer zelfvertrouwen en vooral ook plezier in het naar school gaan!

Naast eventuele bijlessen en Remedial Teachingprogramma's is kinesiology een heel mooie en effectieve manier om leerproblemen aan te pakken.

Vanuit de ervaringen uit de verschillende afzonderlijke praktijken, is een protocol samengesteld waarmee we, samen met de Remedial Teachers en Intern begeleiders van scholen, projecten op scholen starten. Hiermee brengen we de kinesiology op school om meer kinderen ineens te kunnen bereiken. Hoe deze projecten in zijn werk gaan, is in dit artikel beschreven.

Doelgroep

De doelgroep voor een project bestaat uit kinderen vanaf groep 3 met leerproblemen, bijvoorbeeld problemen met spelling, rekenen, lezen, automatiseren,

concentratiestoornissen en hyperactiviteit. Het is niet noodzakelijk, maar het geeft wel meer informatie, wanneer de kinderen al onder begeleiding van de Remedial Teacher van de school staan. Verder is het van belang dat de ouders op de hoogte zijn van de deelname aan dit project en hieraan hun goedkeuring verlenen.

Opbouw van het project

Er wordt gewerkt door ongeveer vijf professioneel kinesiologyen en een Remedial Teacher die tevens professioneel kinesiology is. Per groep kinderen worden er drie balansen gegeven. Elke balans wordt voorafgegaan door een inventarisatie door een Remedial Teacher en wordt afgesloten door een evaluatie door een Remedial Teacher. Naar aanleiding van de balansen worden er door de RT-er eventueel huiswerkoefeningen meegegeven die zijn toegespitst op het probleem van het kind.

De opbouw van een enkele sessie ziet er als volgt uit:

1. Inventarisatie van het probleem door Remedial Teacher. (10 minuten)
  2. Balans. (45 minuten)
  3. Evaluatie door Remedial Teacher via testen en opgave huiswerkoefeningen toegespitst op het probleem. (10 minuten)
- Bij de eerstvolgende sessie zal de RT-er nogmaals de vorige sessie evalueren, omdat geldt: "oefening baart kunst". Dus door het doen van het huiswerk, wordt de gebalanceerde vaardigheid extra geoefend en zal het leren steeds gemakkelijker gaan.

Voor de balansen wordt een vast protocol gebruikt, om volgens een logische volgorde de stress van het leren te balanceren. De technieken die hierbij gebruikt

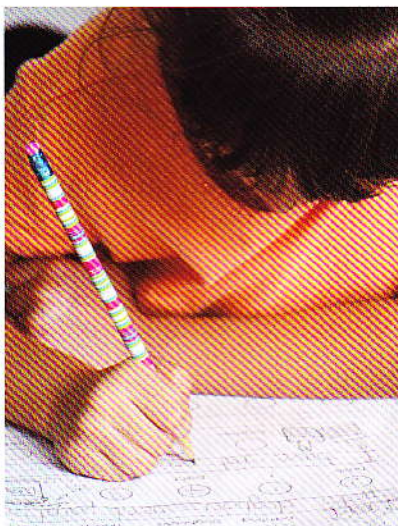
worden, komen uit het Learning Enhancement and Acupressure Programme (LEAP®). Dit ziet er als volgt uit:

Kick-off meeting:

Tijdens deze korte bijeenkomst, wordt kennis gemaakt met de kinderen die gaan deelnemen aan het project. Hiervoor worden ze ongeveer een half uur uit de klas gehaald. Ze maken kennis met de kinesiology en de remedial teacher en met de methode van het spiertesten, zodat ze al een beetje weten wat ze bij de eerste balans te wachten staat.

Balans 1: Stimuleren en optimaliseren van de samenwerking van de hersenhelften.

Om te leren zijn beide hersenhelften nodig. De ene neemt logische informatie op, terwijl de andere deze interpreteert. Vervolgens wordt de informatie terug gestuurd naar de logische hersenhelft, om logische output, in de vorm van spraak of schrift te genereren. Als in dit proces een storing zit, alsof een telefoniste niet weet welke lijnen ze moet verbinden, komt de informatie niet op de juiste plaats in de hersenen aan en wordt deze inefficiënt verwerkt. In de eerste balans wordt de informatieverwerking in de hersenen getest en waar nodig wordt stress gebalanceerd, om te komen tot een voor het kind optimale samenwerking van de hersenhelften. De telefoniste kan dan als het ware de juiste lijnen met elkaar verbinden en de informatie komt daar aan waar deze hoort.

Balans 2: Paden

Als de hersenhelften samenwerken om informatie uit te wisselen, is het van belang dat de informatie die opgenomen en verwerkt wordt in het brein een efficiënte weg aflegt. Daar waar "kabels" beschadigd of geblokkeerd zijn, moet informatie een omweg nemen om op de juiste plaats aan te komen. Omwegen geven risico voor informatieverlies en zijn altijd langer dan de kortste weg. U kent ze vast wel: kinderen die een vraag gesteld krijgen en waarbij het lijkt alsof ze de vraag niet gehoord hebben, laat staan dat ze een antwoord kunnen formuleren. Na lange tijd komt ineens toch nog het antwoord, dat u al lang niet meer verwacht had. Het brein moest de informatie hier waarschijnlijk via een omleiding verwerken en het antwoord via een omweg naar de logische kant van de hersenen sturen om antwoord te kunnen geven. Resultaat: het antwoord komt er wel, maar het duurt heel lang.

In deze tweede balans gaan we als het ware de "wegwerkzaamheden" opsporen en balanceren, zodat de informatie weer via de kortste weg vervoerd kan worden.

Balans 3: Specificatie naar het precieze probleem van het kind.

In leerproblemen zijn veel variaties en om dit standaardprotocol zo veel mogelijk op maat van het individuele kind te maken, is het onderwerp van de derde balans afhankelijk van het probleem waaraan gewerkt wordt. Bij kinderen met interpretatieproblemen en problemen om onder woorden te brengen wat ze bedoelen, wordt in deze balans specifiek gekeken naar de interpretatie van de ontvangen informatie en het begrip ervan en wordt getest of er stress aanwezig is op de spraak centra. Door deze stress te balanceren, is het voor het kind gemakkelijker om te begrijpen wat er gezegd wordt en om zich te uiten of een antwoord te formuleren.

Bij kinderen met automatiseringsproblemen wordt getest in welke fase van het uitvoeren van een opdracht stress aanwezig is en wordt deze

gebalanceerd, zodat ze van plan naar uitvoering en afronding van de activiteit weten wat er van ze verwacht wordt en hoe ze moeten handelen om bij de afronding van een taak te komen.

Bij kinderen met concentratiestoornissen, of kinderen die maar niet stil kunnen blijven zitten, wordt getest of er stress is op de input van prikkels via de zintuigen. We gaan als het ware na welke volumeknop van welk zintuig zo hoog staat dat het kind niet anders kan dan te reageren op deze prikkel. Door de volumeknop "terug te draaien" wordt het kind niet meer door iedere prikkel getriggerd om hierop te reageren en krijgt het weer de mogelijkheid om zich te focussen op waar het mee bezig was. Hiermee keert de mogelijkheid om zich te concentreren terug en neemt eventuele beweeglijkheid af.

Het vervolg

Uit onze ervaringen blijkt dat een traject als hierboven beschreven al heel veel verbetering kan brengen. Vooral kinderen die een leerprobleem hebben op basis van faalangst gaan met sprongen vooruit bij het gebruik van dit protocol. Dat zijn typisch de kinderen waarvan het idee bestaat, dat ze het wel kunnen, maar dat bij toetsing het verwachte resultaat niet gehaald wordt. "Het zit er wel in, maar het komt er niet uit."

Bij kinderen met meer structurele leerproblemen is de ervaring dat ze wel degelijk iets opschieten met deze aanpak, maar dat er een langer traject en/of langdurig periodieke begeleiding nodig is om een blijvend resultaat te behalen.

Heb je vragen naar aanleidingen van dit artikel?

Heb je LEAP gedaan en wil je bij het team?

Weet je een school die interesse heeft voor dit project?

Mail dan naar info@psleap.nl

Tekst:
Iris Jongmans
info@psleap.nl
www.psleap.nl